

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Rei Poenitentis Simplex Et Hvmilis Confessio

Coloniae Vbiorvm, 1645

CAP. XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10133

te suppliciter exorabam, ut, iniquitate relicta, ad justitiam remigrarem. Sed non proficiebam, non impetrabam. Neque id tua culpa sed mea. nam, ubi aderat illud, quod me à te distractum habebat, sive ejus consuetudine delinitus, sive occasione repugnare non audens; voti oblitus, me illi dabam, tanta animi cecitate, ut te mihi præsentem esse non animadverterem, sed malum coram te facerem; coram te, inquam, ante me clavis cruci affixum. Quid loquar, probe tu nosti, cui delicta mea non sunt abscondita. Qua in re carnificum tuorum immanissimam atrocitatem atque savitiam, longo intervallo, retuli, qui exquisita illa supplicia, acerbissimosque dolores, quibus afficiebaris, deridiculo habentes, supra dolorem vulnerum tuorum addebant. O scelus, ô flagitium, ô portentum ad inferos exportandum! quamvis nulla apud inferos par ejus meritis pœna reperiatur. Tu, manibus ac pedibus cruci affixus, ante me aderas; ego manus expeditas, ac pedes veloces, ad sanguinem effundendum, habebam. tu, spinis redimitus, gemebas; ego rosis coronatus ridebam. tu, enectus siti, deficiebas; ego repletus vino madebam. tu, cum clamore & lacrymis te ipsum Patri offerens, animam exhalabas; ego, gurgite flagitiorum immerfus, de corde nequam ac de ore impuro voces nequissimas evomebam.

C A P. XXXVII.

VBi erat, Domine, furor tuus? cur non in me totus effundebatur? ubinam sagittæ tuæ latebant? cur non omnes ab arcu iracundiæ tuæ in me unum dirigebantur, quo, meo
exem-